



## PARAULES DE VIDA

# L'amor a Déu és bàsic i prioritari

**Q**ui estima el pare o la mare més que a mi, no és digne de mi: aquesta contundent afirmació de Jesús cal entendre-la bé per evitar l'errònia impressió de què Jesús està menyspreant l'amor a la família. Tot al contrari!

Jesús no presenta cap contraposició disjuntiva entre l'amor a Ell i l'amor a la família sinó que, reconeixent l'amor als pares i fills com un valor altíssim, diu que l'amor a Déu ha de ser encara més gran.

La precedència radical de l'amor al Senyor s'expressa amb un paral·lelisme comparatiu de superioritat que es recolza en l'alta valoració de l'amor familiar. Només quan l'amor als pares i fills és reconegut i viscut en grau alt, l'exigència d'estimar Déu encara més esdevé criteri noble perquè, en comptes de perjudicar l'amor familiar, el potencia, l'exigeix i l'afavoreix.

De fet l'exigència arrela en la mateixa professió de fe expressada en la pregària de l'«*ESCOLTA, Israel*» dins la 2a al·locució exhortativa de Moisès i que el jueu pietós resa cada dia a les hores de la pregària: *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb totes les forces (Dt 6,4s)*.

Les condicions que han d'adornar l'amor al Senyor Déu evidencien que no es pot tractar d'un amor qualsevol. El precepte de l'amor al Senyor Déu amb aquesta preeminència té el seu fonament en la unitat del Senyor Déu: si només Ell és Déu de debò, ningú més pot merèixer un amor com el que Ell mereix de nosaltres.

Aquest amor excels a Déu no és exclouent envers altres realitats dignes de ser també estimades si-



nó que, per ser un amor fontal, reclama l'obediència als seus preceptes. *Als qui m'estimen i guarden els meus preceptes, Jo el Senyor mantinc el meu amor durant un miler de generacions (Ex 20,6)*.

La nostra condició de cristians té el seu origen en el Baptisme. L'epistolari paulí atribueix els mateixos efectes salvífics a la fe que al baptisme perquè Pau no coneix una fe cristiana sense baptisme ni un baptisme sense fe.

Així presenta l'eficàcia salvífica de la mort i resurrecció de Crist que s'activa pel sagrament del Baptisme a favor del qui s'adhereix amb fe a Crist i al seu Evangelí: *Pel baptisme hem estat sepultats amb Crist en la seva mort perquè també nosaltres emprenguem una nova vida*.

Una *vida nova* que es manifesta en l'estil de vida: *Qui no pren la seva creu i em segueix, no és digne de mi*. Prendre la creu és símbol d'assumir el camí concret de la vida de cadascú amb les seves exigències com a termòmetre de la fidelitat a Crist.

Res no ens pot servir de pretext per a justificar la infidelitat a Déu. Qui fa de l'amor als pares o als fills una excusa per allunyar-se dels camins de Déu no només s'està apartant de l'amor a Déu sinó que arrisca l'autèntic amor a la família.

L'egoisme del *qui vol guardar la vida en poder seu* és l'antítesi de la proposta evangèlica que sant Pau expressa modèlicament: *Ja no soc jo qui visc; és Crist qui viu en mi. La meua vida terrenal la visc gràcies a la fe en el Fill de Déu que em va estimar fins a entregar-se Ell mateix per mi (Ga 2, 20)*. Aquesta és la nostra més veritable identitat consistent a buidar-nos de valors falsos o efímers per a omplir-nos més dels valors superiors i permanents que tenen en Crist la seva plenitud.

Per això promet Jesús que *els qui per causa seva l'hauran perduda als ulls del món, la retrobaran amb recompensa de cent vegades més en el temps present i de vida eterna en el món futur (Lc 18,30)*.

**José Luis Arín Roig**  
Administrador diocesà

## APUNTS PER A L'ANÀLISI

# Accions del deixeble: estimar, seguir, donar...

**E**ls sembrats ja estaven madurs i començaria tot seguit la sega. Jesús aprofita la imatge per pronunciar una de les seves frases programàtiques: *«Els sembrats són abundants però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que envii més homes a segar-los»*. I, diu l'evangeli de Mateu que, tot seguit, cridà els dotze apòstols i els envià de dos en dos. Però abans el feu unes recomanacions que Mateu recull al capítol 10 de l'Evangelí i que acaben amb el text que hem llegit avui. El podem resumir en tres accions, tres verbs per a l'apòstol:

**1. Estimar:** *«Qui estima el pare o la mare... qui estima els fills o les filles més que a mi...»*. No podem pensar que estimar Déu sobre totes les coses disminueixi el nostre amor familiar. Més aviat és a l'inrevés: com més s'estima Jesucrist, més s'estima la família, els pares, els fills, els amics. Perquè l'estimació té tota ella una mateixa arrel que és Déu mateix. L'amor a Déu sobre totes les coses només serà exclouent quan pugui haver-hi persones o coses que ens separin de Déu.

**2. Seguir Jesús:** *«Qui no pren la seva creu i m'acompanya...»*. Portar la creu

formava part del cerimonial de la crucifixió. El condemnat, portant-se la creu al coll, apareixia com a culpable davant la societat. Un home indigne de seguir vivint entre els seus. Jesús venia a dir als seus deixebles: *«Si em seguiu cal que esteu disposats a ser rebutjats. Molts us tindran com a culpables i us condemnaran. Aleshores sereu semblants a mi, sereu dignes seguidors meus»*. Portar la creu no es «buscar creus» sinó acceptar la crucifixió que ens arribarà si seguim els passos de Jesús.

**3. Donar:** *«Tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits...»*.

Donar no és solament privar-se de quelcom, renunciar. El gest de donar és l'expressió més rica de vitalitat, de riquesa, de poder creador. Ni que sigui «un vas d'aigua fresca». Donar significa estar viu, enriqueix. Hem d'aprendre a donar el que hi ha de viu en nosaltres: la nostra alegria, la nostra comprensió, l'esperança.

No oblidem que sempre hi ha Algú que beneeix, acull i recompensa tot aquest gest d'amor per petit que sigui. Aquest Algú és Déu, el nostre PARE.

**Mn. Ramon Sàrries**



## PALABRAS DE VIDA

## El amor a Dios es básico y prioritario

**E**l que quiere a su padre o a su madre más que a mí, no es digno de mí: esta contundente afirmación de Jesús hay que entenderla bien para evitar la errónea impresión de que Jesús está despreciando el amor a la familia. ¡Todo lo contrario!

Jesús no presenta ninguna contraposición disyuntiva entre el amor a Él y el amor a la familia, sino que, reconociendo el amor a los padres e hijos como un valor altísimo, dice que el amor a Dios debe ser todavía más grande.

La precedencia radical del amor al Señor se expresa con un paralelismo comparativo de superioridad que se apoya en la alta valoración del amor familiar. Solo cuando el amor a los padres e hijos es reconocido y vivido en grado alto, la exigencia de amar a Dios todavía más se transforma en criterio noble porque, en vez de perjudicar el amor familiar, lo potencia, lo exige y lo favorece.

De hecho, la exigencia arraiga en la misma profesión de fe expresada en la plegaria del «*ESCUCHA, Israel*» dentro de la 2.ª allocución exhortativa de Moisés y que el judío piadoso reza cada día en las horas de la plegaria: *Amarás, pues, al Señor, tu Dios, con todo tu corazón, con toda tu alma y con todas tus fuerzas* (Dt 6,4s).

Las condiciones que tienen que adornar el amor al Señor Dios evidencian que no se puede tratar de un amor cualquiera. El precepto del amor al Señor Dios con esta preeminencia tiene su fundamento en la unicidad del Señor Dios: si solo Él es Dios de verdad, nadie más puede merecer un amor como el que Él merece de nosotros.

Este amor excelso a Dios no es excluyente hacia otras realidades dignas de ser también amadas, sino que, por ser un amor fontal, reclama la obediencia a sus preceptos. *Tengo misericordia por mil generaciones de los que me aman y guardan mis preceptos* (Ex 20,6).

Nuestra condición de cristianos tiene su origen en el Bautismo. El epistolario paulino atribuye los mismos efectos salvíficos a la fe que al bautismo porque Pablo no conoce una fe cristiana sin bautismo ni un bautismo sin fe.

Así presenta la eficacia salvífica de la muerte y resurrección de Cristo que se activa por el sacramento del Bautismo a favor de quien se adhiere con fe a Cristo y a su Evangelio: *Por el bautismo fuimos sepultados con él en la muerte, para que, así también nosotros andemos en una vida nueva.*

Una vida nueva que se manifiesta en el estilo de vida: *El que no carga con su cruz y me sigue, no es digno de mí.* Tomar la cruz es símbolo de asumir el camino concreto de la vida de cada uno con sus exigencias como termómetro de la fidelidad a Cristo.

Nada nos puede servir de pretexto para justificar la infidelidad a Dios. Quien hace del amor a los padres o a los hijos una excusa para alejarse de los caminos de Dios no solo se está apartando del amor a Dios, sino que arriesga el auténtico amor a la familia.

El egoísmo *del que encuentre su vida* es la antítesis de la propuesta evangélica que san Pablo expresa modélicamente: *Vivo, pero no soy yo el que vive, es Cristo quien vive en mí. Y mi vida de ahora en la carne, la vivo en la fe del Hijo de Dios, que me amó y se entregó por mí* (Gál 2,20). Esta es nuestra más verdadera identidad consistente en vaciarnos de valores falsos o efímeros para llenarnos más de los valores superiores y permanentes que tienen en Cristo su plenitud.

Por eso promete Jesús que *el que pierda su vida por mí*, a los ojos del mundo, *la encontrará* recibiendo *mucho más en el tiempo presente y en la edad venidera vida eterna* (Lc 18,30).

José Luis Arín Roig  
Administrador diocesano

## Renéixer: una nova oportunitat per a la persona gran



**E**l dimecres 17 de maig, un bon grup de membres del moviment Vida Creixent i altres persones grans procedents dels esplais de la 3a edat de la ciutat, ens vam aplegar a la sala de reunions dels Serveis Socials de l'Ajuntament de Tortosa, per participar de la xerrada que cada trimestre ens fa Mn. Joan Bajo Llauredó, el nostre consiliari. Va ser la darrera del curs i el tema: «**Renéixer: una nova oportunitat per a la persona gran.**»

S'inicià l'acte amb unes paraules de salutació de la Sra. Cristina Araujo, treballadora social de l'Ajuntament de Tortosa. Tot seguit, Mn. Bajo exposà el tema preparat a partir del llibre *Renéixer: una nova oportunitat per a la persona gran*, del qual ell és l'autor. El va escriure a partir d'una experiència molt positiva quan va assistir a Roma al Congrés de «*Família i Vida*». Com sempre, per a l'exposició de la xerrada ens projectà els apartats més importants, amb la qual cosa és més amena i entenedora.

**Contemplem en la vellesa uns continguts:** 1) Encara som a temps de tornar a l'essencial; 2) Un més en la fila? Ha d'ocupar el lloc que li correspon en la

societat; 3) Renéixer de nou. La vellesa una nova manera de viure l'eclesialitat; 4) I ara què...? Assumir i viure la fragilitat i la vulnerabilitat; 5) També a la tardor floreixen els ametllers. El nou «kairós» de la gent gran.

Tot seguit, Mn. Bajo desenvolupà cada un d'aquests punts.

**Prejudicis que es constaten en aquesta edat de la persona:** Aïllament social i soledat; Falta de projecte vital; Antipercepció.

En finalitzar, la Sra. Cristina Araujo va agrair molt les tres xerrades que cada curs ens fa i entre altres coses ens digué que en aquesta etapa de la vida hem de tenir uns objectius i començar cada dia amb noves il·lusions. I acabo amb unes paraules de l'himne de Vida Creixent: «*La caritat que és fruit de l'Evangelí, la volem viure amb el cor a la mà, i no volem que l'egoisme enteli la nostra alegria de compartir el bon pa. I aquesta alegria ningú ens la prendrà.*»

Maria Joana Querol Beltrán

## TWITTER DEL PAPA FRANCESC

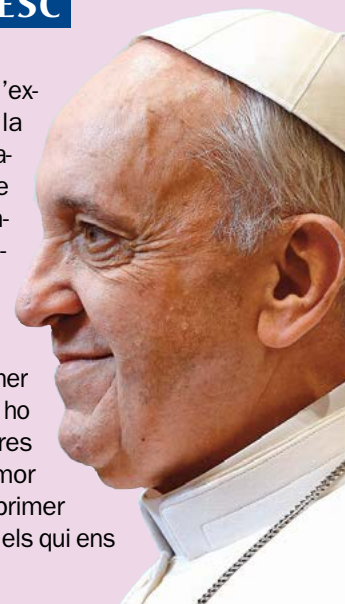


**@Pontifex\_es:** «Fins i tot sent fràgils i petits, encara que les nostres forces ens semblin poques enfront de la magnitud dels problemes i de la fúria cega de la violència, podem fer una aportació decisiva per canviar la història» (5 de febrer).

**@Pontifex\_es:** «Caminem junts contra el tràfic de persones: al costat dels qui estan destrossats per la violència de l'explotació sexual i laboral; al costat dels migrants i dels refugiats. Reafirmem amb valentia el valor de la dignitat humana!» (8 de febrer).

**@Pontifex\_es:** «Per mitjà de l'experiència de la fragilitat i de la malaltia, podem aprendre a caminar junts segons l'estil de Déu, que és proximitat, compassió i tendresa» (11 de febrer).

**@Pontifex\_es:** «Déu ens estima gratuïtament, fent el primer pas cap a nosaltres sense que ho mereixem; i, per tant, nosaltres no podem celebrar el seu amor sense donar a la vegada el primer pas per a reconciliar-nos amb els qui ens han ferit» (12 de febrer).





## Confirmacions a Sant Pere Apòstol, Benicarló



**E**l divendres 19 de maig, abans de tancar la capella del Cristo per a començar les obres, 21 joves van ser confirmats per Mn. José Luis Arín, administrador diocesà. Moltes gràcies al cor interparroquial, als catequistes i a les famílies per confiar en la parròquia. Esperem que

l'Esperit Sant entri en el seu cor i sentin com Ell els acompanya en tota la seua vida. Que el Cristo del Mar els acompanye i els ajude a saber viure la fe en la gran família de l'Església.

**Mossens i catequistes**  
Pquia. Sant Pere Apòstol de Benicarló

## Confirmacions d'adults a la Catedral



**E**l dissabte 27 de maig, Vigília de Pentecosta, va tenir lloc a la Catedral l'administració extraordinària de la Confirmació per als adults que han passat ja l'edat habitual del sagrament als 15-16 anys.

Com tots els anys, la Delegació diocesana del Catecumenat havia convidat els rectors amb candidats per a la recepció del sagrament del Do de l'Esperit Sant que completa la Iniciació Cristiana. Aquesta recepció en edat adulta està inicialment prevista per als qui desitgen exercir la missió de padrins o volen celebrar el pro-

pi matrimoni amb dignitat i coherència.

El M.I. Pascual Centelles, delegat diocesà del Catecumenat, coordina la preparació d'aquests set joves-adults, garantint almenys cinc catequisis bàsiques en les seves parròquies.

En l'homilia, l'administrador diocesà en Seu Vacant, Il·lm. José Luis Arín Roig, remarcà la profunda necessitat de viure a l'escolta de l'Esperit per esdevenir veritablement seguidors de Jesucrist.

**José Luis Arín Roig**  
Administrador diocesà en Seu Vacant

## Restauració de la capella del Cristo del Mar a Benicarló



**J**a està tot a punt per començar les obres de la Capella del Cristo. La restauració de l'edifici s'emmarca en els actes commemoratius del centenari del temple. Als salons parroquials, s'ha habilitat un espai per acollir el culte durant el temps que duren les labors de renovació. A més, la imatge del Santíssim Crist de la Mar s'ha traslladat per procedir a la seua restauració.

**Consell d'Economia i Obres**  
Pquia. Sant Pere Apòstol de Benicarló



### AGENDA



▀ **Dissabte, 8 de juliol.** Vinaròs. Parròquia Santa Maria Magdalena, a les 12 h, confirmacions. / Móra d'Ebre, a les 20 h, confirmacions.

▀ **Diumenge, 9 de juliol.** Uldecona, a les 12 h, confirmacions.

▀ **Del 9 al 14 de juliol.** Desert de les Palmes, exercicis espirituals per al clergat.

### LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**3. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a set.) [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jo 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Besó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); beata Anna Mogas Fontcuberta, vg. (Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fundadora de les Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

**4. ■ Dimarts** [Gn 19,15-29 / Sl 25 / Mt 8,23-27]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I; santa Berta, vg.

**5. ■ Dimecres** [Gn 21,5.8-20 / Sl 33 / Mt 8,28-34]. Sant Antoni M. Zac-

caria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

**6. ■ Dijous** [Gn 22,1-19 / Sl 114 / Mt 9,1-8]. Santa Maria Goretti (1890-1902), verge i màrtir de la castedat; sant Isaïes, profeta i màrtir; sant Ròmul, bisbe.

**7. ■ Divendres** [Gn 23,1-4.19;24,1-8.62-67 / Sl 105 / Mt 9,9-13]. Urgell: □ Sant Ot o Odó (†1123), bisbe d'Urgell, patró de la ciutat de La Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Mar-

çal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

**8. ■ Dissabte** [Gn 27,1-5.15-29 / Sl 134 / Mt 9,14-17]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos màrtirs, deixebles de Pau; sant Eugeni III, papa (1145-1153).

**9. ■ Diumenge vinent**, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a set.) [Za 9,9-10 / Sl 144 / Rm 8,9.11-13 / Mt 11,25-30]. Sant Agustí Zhao Rong i companys màrtirs; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodoríc Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.



# Diumenge XIII de durant l'any (A)

## COMENTARI

### «Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi»



Per entendre les lectures d'avui ens cal recordar que Jesús envia els seus deixebles a predicar el Regne de Déu. Tal vegada això pot suposar trencar amb la pròpia família si aquesta s'oposa a la missió de Jesús. En aquest cas les paraules de Jesús són clares: *Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir a mi.* I el mateix diu en relació amb els fills o filles. I ho resumeix dient: *Qui no pren la seva creu i m'acompanya no és bo per venir amb mi.* Per tant Jesús és sempre el nostre model, ell és el primer, més important que la nostra família que sempre ha de quedar en un segon terme. Evidentment el més normal és conjuguar les dues coses: amor a Jesús i amor a la família; però si són incompatibles primer que tot s'ha de posar l'amor a Crist. Això suposarà moltes vegades *carregar-nos la creu*, com va fer Jesús. Però el deixeble ha de ser com el seu Mestre; si Jesús va patir no podem esperar que nosaltres tinguem un camí de roses. Ens cal carregar la creu que pren formes molt diverses segons les circumstàncies que ens toca viure en els diferents moments de la nostra vida. I com els deixebles són enviats en nom de Jesús, rebre els deixebles és rebre'l a Ell: *Qui us acull a vosaltres m'acull a mi, i qui m'acull a mi acull el qui m'ha enviat.* Ja en la tradició rabínica l'enviat tenia la mateixa consideració de qui l'enviava. Jesús ens recomana l'actitud tan evangèlica de l'acolliment. És el que trobem també a la primera lectura quan aquell matrimoni de *Sunam acull a Eliseu fent-li fins i tot una habitació* per poder-hi reposar. La Paraula de Déu sovint ens recomana aquesta actitud. I així fem realitat les paraules de Pau quan diu: *Vosaltres penseu que sou morts pel que fa al pecat però viviu per a Déu en Jesucrist.* I ha començat dient que *tots els qui hem estat batejats en Jesucrist hem estat submergits en la seva mort.* Però *tal com Crist va ser ressuscitat també nosaltres emprenguem una nova vida:* Una vida de seguiment de Jesús, acollint tothom, portant al seva creu i vivint com a ressuscitats.

#### ▶ Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 4,8-11.14-16a)

Un dia Eliseu passava per Sunam. Hi havia allà una dona benestant que l'obligà a quedar-se a menjar a casa seva. Des d'aquell dia, cada vegada que Eliseu hi passava, s'hi quedava a menjar. Llavors ella digué al seu marit: «Estic convençuda que l'home de Déu que passa sempre per casa nostra és un sant. Fem-li una petita habitació d'obra a la terrassa, posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum, i cada vegada que vingui podrà retirar-se allà.» El dia que Eliseu hi anà, es retirà en aquella habitació i s'hi quedà a dormir. Llavors Eliseu digué a Guihezí, el seu criat: «Què podem fer per aquesta sunamita?» Guihezí li respongué: «Mira, no té fills, i el seu marit ja és gran.» Eliseu li va dir: «Crida-la.» Guihezí la cridà, i ella es presentà i es quedà a l'entrada de l'habitació. Eliseu li digué: «L'any que ve, per aquest temps, amanyagaràs un fill.»

#### ▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors, / d'una generació a l'altra / anunciaré la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

Senyor, feliç el poble que us aclama. / Caminarà a la llum de la vostra mirada. / Tot el dia celebrarà el vostre nom, / enaltirà la vostra bondat. R.

Ve de vós la glòria del seu poder, / alcem el front perquè vós ens estimeu; / el nostre rei és del Sant d'Israel, / és del Senyor l'escut que em protegeix. R.

#### ▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 6,3-4.8-11)

Germans, tots els qui hem estat batejats en Jesucrist, hem estat submergits en la seva mort. Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida. I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu. Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.

#### Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 10,37-42)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui estima els fills o les filles més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no és bo per venir amb mi. Els qui vulguin guardar la vida en poder seu, la perdran, però els qui per causa meva l'hauran perduda, la retrobaran. Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta perquè és profeta, tindrà la recompensa dels profetes, qui acull un just perquè és just, tindrà la recompensa dels justos, i tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa.»

#### ▶ Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 4,8-11.14-16a)

Pasó Eliseo un día por Sunén. Vivía allí una mujer principal que le insistió en que se quedase a comer; y, desde entonces, se detenía allí a comer cada vez que pasaba. Ella dijo a su marido: «Estoy segura de que es un hombre santo de Dios el que viene siempre a vernos. Construyamos en la terraza una pequeña habitación y pongámosle arriba una cama, una mesa, una silla y una lámpara, para que cuando venga pueda retirarse». Llegó el día en que Eliseo se acercó por allí y se retiró a la habitación de arriba, donde se acostó. Entonces se preguntó Eliseo: «¿Qué podemos hacer por ella?». Respondió Guejazí, su criado: «Por desgracia no tiene hijos y su marido es ya anciano». Eliseo ordenó que la llamase. La llamó y ella se detuvo a la entrada. Eliseo le dijo: «El año próximo, por esta época, tú estarás abrazando un hijo».

#### ▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente las misericordias del Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dijiste: «La misericordia es un edificio eterno», / más que el cielo has afianzado tu fidelidad. R.

Dichoso el pueblo que sabe aclamarte: / caminará, oh, Señor, a la luz de tu rostro; / tu nombre es su gozo cada día, / tu justicia es su orgullo. R.

Porque tú eres su honor y su fuerza, / y con tu favor realzas nuestro poder. / Porque el Señor es nuestro escudo, / y el Santo de Israel nuestro rey. R.

#### ▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 6,3-4.8-11)

Hermanos: Cuantos fuimos bautizados en Cristo Jesús fuimos bautizados en su muerte. Por el bautismo fuimos sepultados con él en la muerte, para que, lo mismo que Cristo resucitó de entre los muertos por la gloria del Padre, así también nosotros andemos en una vida nueva. Si hemos muerto con Cristo, creemos que también viviremos con él; pues sabemos que Cristo, una vez resucitado de entre los muertos, ya no muere más; la muerte ya no tiene dominio sobre él. Porque quien ha muerto, ha muerto al pecado de una vez para siempre; y quien vive, vive para Dios. Lo mismo vosotros, consideraos muertos al pecado y vivos para Dios en Cristo Jesús.

#### ▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,37-42)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus apóstoles: «El que quiere a su padre o a su madre más que a mí, no es digno de mí; el que quiere a su hijo o a su hija más que a mí, no es digno de mí; y el que no carga con su cruz y me sigue, no es digno de mí. El que encuentre su vida la perderá, y el que pierda su vida por mí, la encontrará. El que os recibe a vosotros, me recibe a mí, y el que me recibe, recibe al que me ha enviado; el que recibe a un profeta porque es profeta, tendrá recompensa de profeta; y el que recibe a un justo porque es justo, tendrá recompensa de justo. El que dé a beber, aunque no sea más que un vaso de agua fresca, a uno de estos pequeños, solo porque es mi discípulo, en verdad os digo que no perderá su recompensa.»